

El llop i la cabra

Generalitat de Catalunya
Departament d'Ensenyament
Camps d'Aprenentatge

©

Camp d'Aprenentatge de la ciutat de Tarragona
Complex Educatiu de Tarragona
Autovia Salou s/n.
Telèfon 977 55 63 41
43006 Tarragona

Primera edició: setembre del 2000

Dibuixos: Àngels Boda i Espolet

Text: Maria Joana Virgili Gasol

Disseny i muntatge: Josep Serra Valls

Edita: AMICS DE LA CATEDRAL
Pla de la Seu, 5, 1r.
43003 Tarragona

Primera edició: setembre del 2000

Dipòsit legal: T-1470/2000

Producció gràfica: Edicions El Mèdol - Tarragona

Hi havia una vegada una família de cabretes
que vivia prop del bosc.

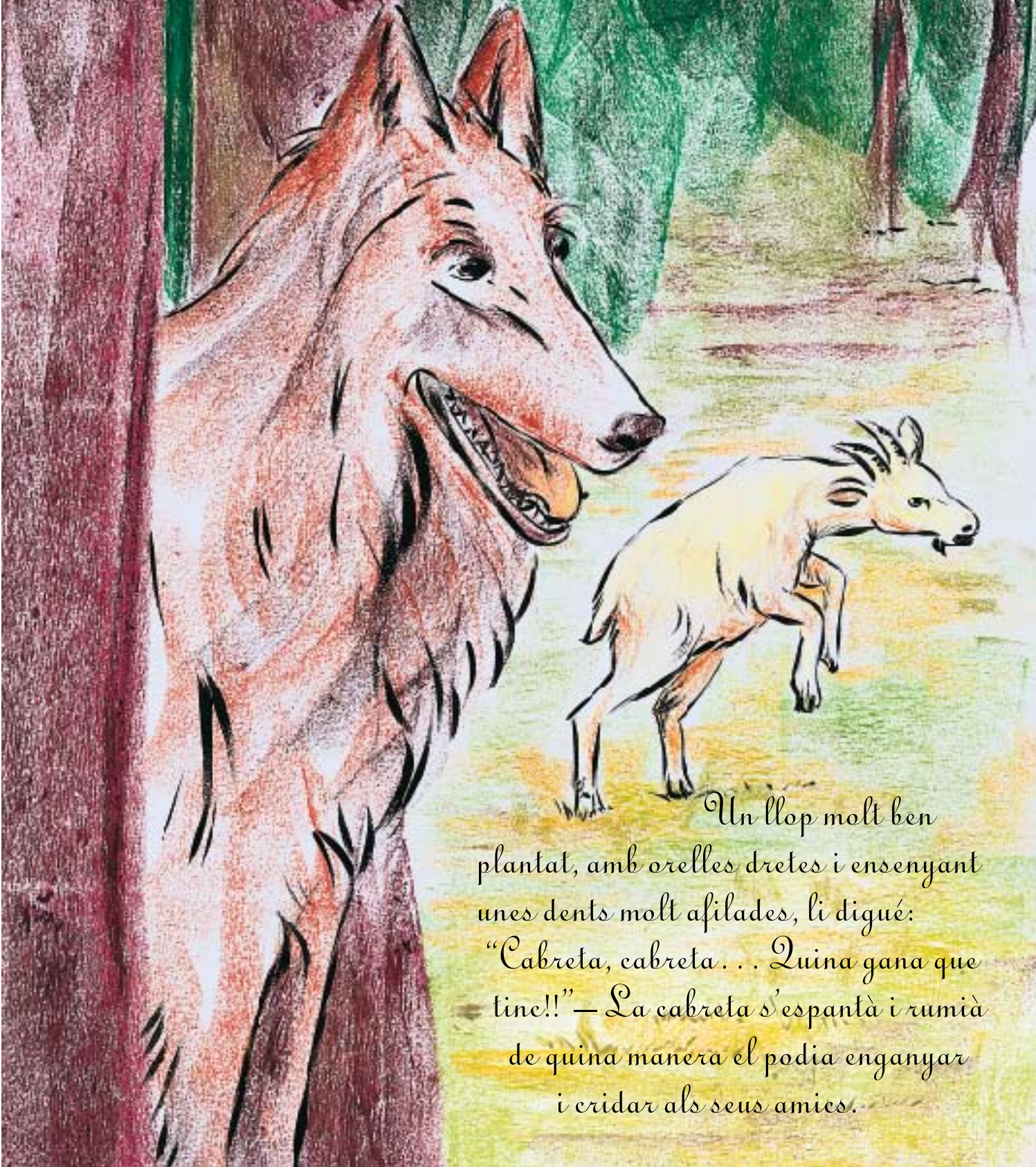

La més petita
somiava passar grans aventures
i va decidir escapar-se cap el bosc.

Tris, tras, tris, tras...
Amb la flauta
i el tamborí
la cabreta corria
per dins del bosc.

No mirava tot meravellada. De sobte va escoltar
un udol: Auuuuuh...! Era el llop...!

Un llop molt ben plantat, amb orelles dretes i ensenyant unes dents molt afilades, li digué: “Cabreta, cabreta. . . Quina gana que tinc!!” — La cabreta s’espantà i rumià de quina manera el podia enganyar i cridar als seus amics.

La cabreta li digué:
“Senyor llop, sembles molt trist,
per què no ens divertim una mica
i balles amb mi?”
—“No estic per romances, cabreta,
però... d'acord,
escollaré una mica la teva música!”
respongué el llop.

*Dit i fet. La cabreta tocà tan fort com pogué,
perquè l'escolltessin els gossos i les cabres del ramat.*

*El llop, content per la música,
ballava i ballava sense parar.*

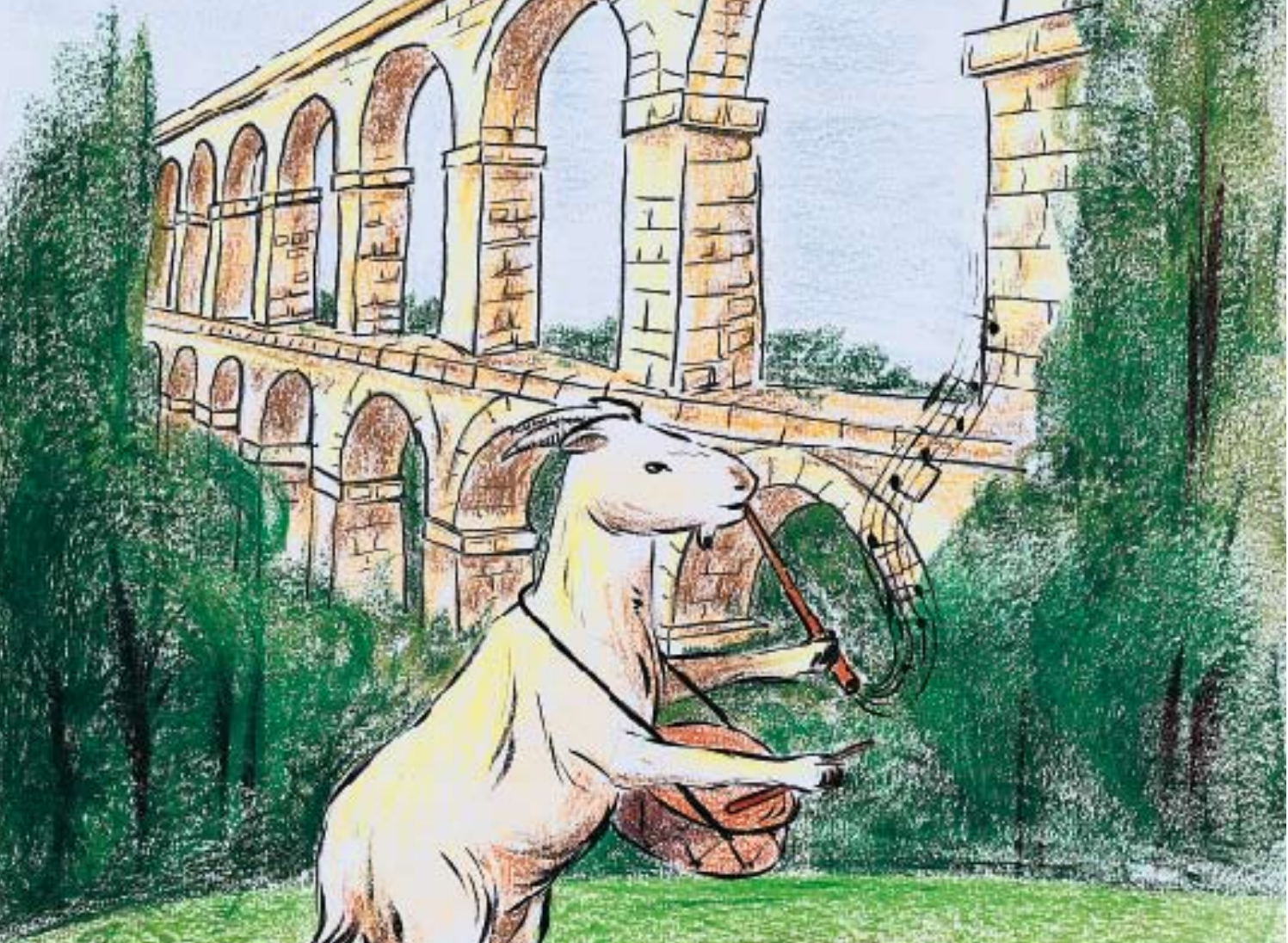

*“No escolteu la música?”, es preguntaven les cabretes
i els gossos des del bosc.
— “Què deu passar?”, “Per què toca tan fort?”.
I van decidir anar a veure que passava.*

Bona sorpresa esperava al llop!
Els gossos quan van veure al llop, se li van tirar al damunt
i li van donar tantes mossegades que no es podia bellugar.
Mentrestant, la cabreta es va escapar.

*La cabreta, molt contenta,
va tornar a la muntanya amb
la seva família i va decidir
que no es tornaria a escapar.*

*I per què tothom sabés el contenta que estava,
tocava i tocava una música molt bonica.*

L'enteixinat de la Sala del Tresor, datat a mitjans del segle XIV, i amb temàtica gòtica, es troba al costat de la sagristia de la catedral de Tarragona. Els seus cassetons, bigues i biguetes han estat pintades emprant la tècnica del tremp i s'ha utilitzat un cromatisme prou viu en el que hi predominen el vermell i el blau, en els campers i el verd i el groc, a més de tons clars en les carnacions. Les representacions de les escenes són planes i la concepció de l'espai nul·la. El paisatge o espais exteriors es representen per mitjà d'elements al·lusius com arbres i arbusts, que resulten, però, desproporcionats respecte a les figures. Tanmateix, destaquem el realisme i la delicadesa de les figures tant humanes com d'animals i l'ús del perfilat negre que separa les formes d'una manera convencional i esquemàtica del fons.

En la segona jàssera –entrant a la dreta–, hi localitzem la representació de la faula d'Esop adoptada posteriorment per Fedre: *El llop i la cabra*. L'escena és composta per l'escut apuntat, atribuït a la família dels Saportella, flanquejat a l'esquerre per un animal, possiblement una guineu, dret i amb una gran cua, acompanyat d'un arbre, i a la dreta pel llop, la cabra i un xiprer. El carnívor, de pèl castany, mostra dues rengles de dents molt afilades, les orelles dretes –atentes als sons musicals–, i una cua, llarga i peluda, aixecada. És representat dret i en actitud de ballar tot exhibint una cinta blanca que sembla moure al ritme de la música. La cabra, que mira al llop, és també dempeus, té el cos cobert per llarg pèl blanc, barbata i unes fines banyes, que li donen aspecte de boc. Toca un flautí, que sosté amb la pota dreta i amb l'altra colpeja, un tamborí que li penja del coll. Darrera d'aquestes figures, hi ha representats dos xiprers de tronc ondulant i copa allargada.

L'escena ens explica com una cabra, que s'havia apartat del ramat, topa amb un llop que intenta devorar-la. Aquesta, fent gala de la seva imaginació, l'enganya tot aprofitant la debilitat d'aquest per la música i el convenç perquè balli mentre ella toca la flauta i el tamborí. La música atrau als gossos, que estranyats s'hi apropen i en apercebre's del que passa, salven a la cabra i maten al llop.

amb la col·laboració de: